

Zeezwaluw op de kant in eigen land en wel in Lauwersoog

We staan met ons Zeezwaluwkje op de kant in Lauwersoog. Voor het eerst sinds de winter van 2001-2002 is dat in eigen land. Maar voor we jullie meer vertellen van ons verblijf op niveau, even terug naar hoe we er kwamen.

Na de inbouw van de nieuwe Sole en vertrek uit Farmsum, hebben we vanaf 14 juli in de leuke gezellige

jachthaven van Delfzijl

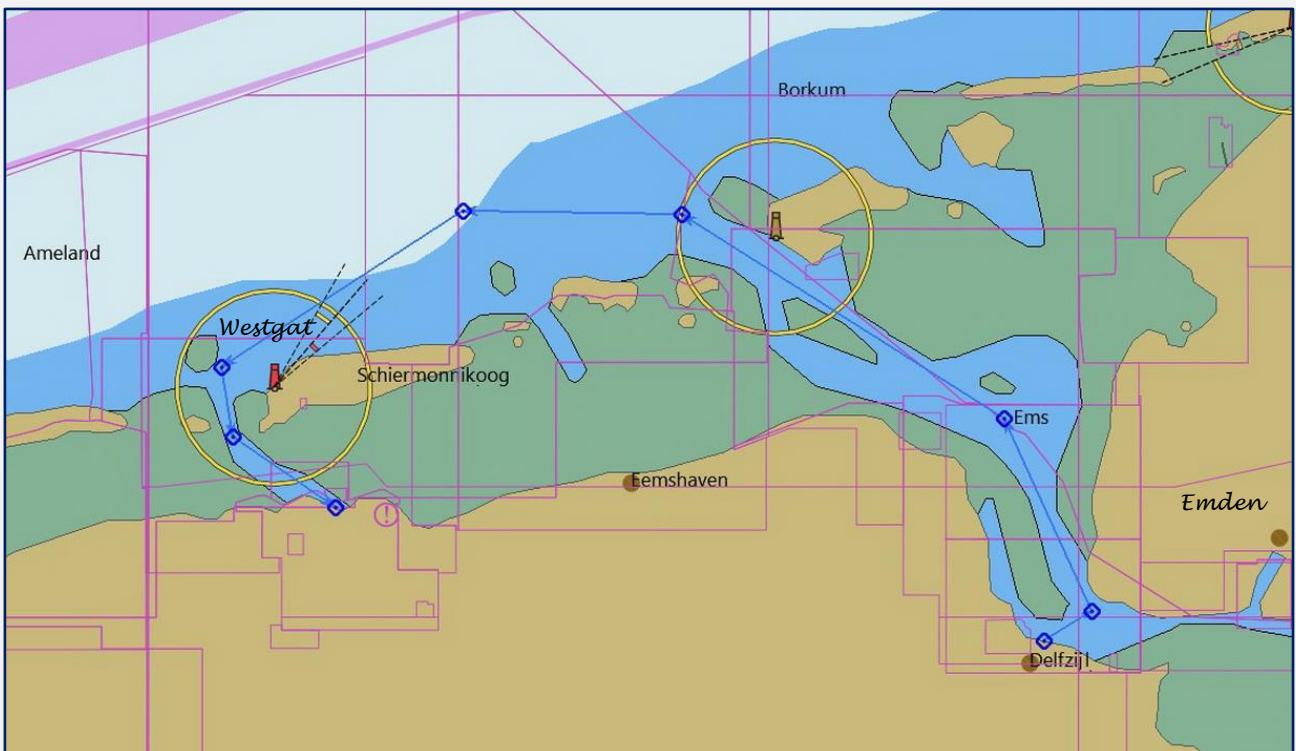
doorgebracht. Pas op 11 augustus was er eindelijk een gunstig weerwindow, om "buitenom", van Delfzijl naar Lauwersoog te varen. Zelfs het tij was ons gunstig gezind. Om half 7 in de ochtend, een uurtje voor hoogwater voeren we de stille jachthaven uit. Spannend hoor, ons eerste tochtje op zee sinds terugkomst in Nederland in november 2021!

De Sole startte keurig en met een gangetje van 5kn tuften we de 3 mijl naar de havenhoofden.

Wij waren wakker, maar ook een zeehond stak zijn/haar kopje verbaast uit het water om te kijken wat daar nu zo vroeg over het gladde water voorbij kwam. Na passage van de havenhoofden hadden we nog een uurtje stroom tegen, maar daarna liep alles mee. De wind liet het echter afweten, zodat de motor goed getest kon worden. Elk nadeel heeft z'n voordeel niet waar?

Met de Duitse groetvlag in het SB-want, koersten we aan de Duitse kant van de Eems richting Eemsmonding. Het was opletten op het water met de snelle veerponten naar en vanuit Borkum en de coasters naar- en van de Eemshaven. De getijdestroom zorgde ervoor dat we een mooie snelheid hadden, zelfs toen de wind in de verkeerde hoek wakker werd. We wilden de afstand Delfzijl - Lauwersoog graag in daglicht overbruggen. Als we nu de zeilen zouden hijsen om noord van Schiermonnikoog te kruisen, zou dat niet lukken. Een goed excuus is ook dat de nieuwe motor de testuren moest maken. Op het laatste restje stroom-mee, bereikten we de aanloopton van het Westgat naar Lauwersoog. Het was een uurtje na laagwater en de stroom liep al mooi mee naar binnen.

Het was intussen prachtig zonnig weer geworden en veel (zeil)boten waren op het vaarwater naar Lauwersoog. We moesten goed uitkijken, want ook de losgekomen schepen van de zandplaten, mengden zich in het drukke verkeer op het smalle "tonnenpad". Eénmaal bij de sluis aangekomen konden we zonder afmeren bijna direct met de 5 wachtende schepen meeschutten.

Het was een prima en snelle tocht van 60NM, want om 16.15 uur lagen we afgemeerd naast de travellift in [jachthaven Noordergat te Lauwersoog](#).

Na 4 dagen, op 15 augustus om 11 uur hielpen 3 mannen ons om de Zeezwaluw op de hand in het "slot" van de travellift te trekken. Met onze lange lijnen lukte dat perfect. Daarna nog wat heen en weer schuiven om de boot in de juiste positie onder de travellift te krijgen. Vervolgens mochten wij afstappen. Het duurde toch nog even voor de hijsbanden de juiste plek onder de boot bereikt hadden.

De voor- of achterstag hoefde deze keer niet los. De diepgang van ons bootje is 2.10m en de hijsbanden moesten iets ingekort worden om voldoende ruimte te creëren zodat ze boven de kade uit gehesen kon worden om op de gereedstaande bok geplaatst te worden. De procedure liep prima en éénmaal op de bok werd ons Zeezwaluwkje met de hogedrukspuit bewerkt. Het viel ons mee wat er aan aangroei was, alleen wat groene slijm van ruim 2 jaar liggen op binnenwater. Eénmaal schoon, wordt ze langzaam naar haar

tijdelijke plek in de rij tussen de andere boten op de parkeerplaats gereden.

Na bijna 5 jaar in het water, 2.5 jaar warm zoutwater in de Carieb en iets meer dan 2 jaar zoet binnenwater van de Oosterhaven, blijken er veel meer "blazen" op het onderwaterschip opgepopt dan we vermoed hadden. Ja, 5 jaar in het water is ook gewoon veel te lang, maar de omstandigheden waren ook niet normaal in die periode (Covid). Werk aan de winkel voor ons!

Nadat de ladder, die precies lang genoeg is om tegen de voetrail te leunen, was gearriveerd waren we de verder middag druk met alles gereed maken voor wonen aanboord op de kant. Een schavielmatje en een lijntje zorgden ervoor dat de ladder vast en veilig staat.

Daarna naar boven om de dikke slang, die we altijd beneden in de afvoer van de kombuis steken en de jerrycan om het "grijze water" op te vangen, opgegraven worden en in positie geplaatst. Als "nachtspiegel" is een 10 liter zwarte jerrycan met trechter in het voortoilet geplaatst (we besparen jullie een foto hiervan). Nadat alles gereed was, konden we op niveau in de kuip, onze omgeving observeren. Intussen staat de van tevoren bereide warme maaltijd in de oven op te warmen.

De volgende morgen zijn we direct aan het werk gegaan, Ineke gaat alle blazen open steken om het vocht zo snel mogelijk kwijt te raken. Riens start met de verwijdering van alle lagen antifouling (AF) met een multi-tool, zodra een stuk romp "blaas-vrij" is gemaakt. Alle AF verwijderen hebben we in [2014 in Portugal](#) ervaring mee opgedaan, dus we zitten snel weer in het ritme.

Multitool werkt wel, echter erg langzaam.

Als 2de poging krijgen de aangeschafte 3-hoek verfkrabbers een kans, gaat iets beter, maar het blijft monnikenwerk.

Van 2 zeilers hier in Lauwersoog krijgen we 2 verfkrabbers die goed tegen de klus zijn opgewassen.

Omdat het erg zwaar werk is, stoppen we meestal tussen 3 en 4 uur in de middag, even douchen en dan heerlijk een hapje en drankje in de kuip.

Menigmaal genieten we in de kuip van een prachtige zonsondergang over het Lauwersmeer.

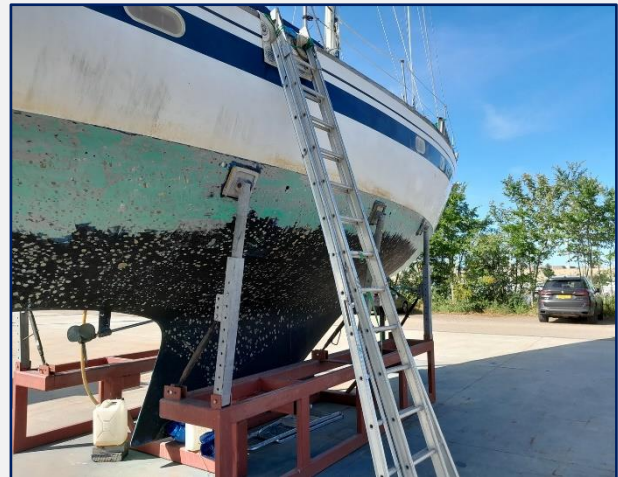
Als Janny en Gerd langskomen, hebben ze voor ons nog een 3de verfkrabber en 10 nieuwe mesjes. Daarmee zijn we spekkopers, want het gaat nu als de gesmeerde bliksem! Nog steeds een zware en vieze klus, maar elke dag zien we tenminste dat we opschieten. De afgekrabde AF veroorzaakt veel troep (geen professionele stofzuiger ter beschikking), dus voor elke rustpauze vegen we de rommel in de omgeving op.

Als we ongeveer halverwege AF verwijdering zijn, start Riens met schuren (met de Dremel) van de nu droge opengekrabde plekken en maakt de "pin-hole" gaatjes ruimer. Ineke gaat verder met AF krabben afgewisseld met het schuren van de laatste restjes AF van de romp (Makita schuurmachine).

Dag 1 uit het water

Na 2 week "krabben"

Riens in volle uitrusting aan het dremelen

SB zijde is bijna gereed op 23 september

Het "Dremelen" gaat langzaam en we hebben het daar over via Whatsapp met Janny en Gerd. Het zou sneller gaan met een flex vertellen ze ons. Wij hebben niet zo'n apparaat en zijn ook wat huiverig omdat we er geen ervaring mee hebben. Zij hebben zo'n machine en willen die komen brengen en ons uitleggen hoe die werkt om te lenen. Helemaal perfect dus!

Op een mooie zondag brachten Janny en Gerd ons de flex en gaven uitleg onder het genot van een drankje en een hapje. Pas de woensdag daarna kon Riens de flex uitproberen en is direct razend enthousiast! Nu gaat blazen schuren en eventueel uitdiepen 10x sneller dan met de Dremel.

Vanaf dat moment kunnen we samen op werken, Riens de blazen flexen en Ineke er achteraan met de schuurmachine om de laatste restjes AF te verwijderen en de randjes van de geflexte plekken glad te maken. Het gaat nu veel sneller, maar we zijn zeker nog een aantal dagen bezig voor het helemaal gereed is. Het is inmiddels 24 september, dus ruim 5 weken staan we al op de kant.

De weergoden belonen ons vanaf nu wat wisselvalliger weer. De eerste weken was er af en toe regen, daarna tropische temperaturen met een wolkeloze hemel en op dit moment hebben we weer 2 dagen regen. Dus we zijn weerhaantjes geworden, zolang het niet (hard) regent gaan we aan de slag.

In elk geval droogt de boot goed en hebben we 56 merktekens over het hele onderwaterschip aangebracht waar we kunnen meten. Die waarden worden dan in een Excel bestand gezet. In de grafiek kunnen we beoordelen hoe het met ons Zeezwaluwkje staat.

Het nieuwe verfsysteem, zoals met Janny overlegd, wordt 4 lagen Gelshield, 5 lagen Inter Protect (beiden op epoxybasis), daarna 3,5 laag AF (6 blikken), alles van International. De eventuele oneffenheden worden na 3 lagen Gelshield weggewerkt met Watertide epoxyplamuur.

Inmiddels is een palet met de [bestelde blikken verf uit Duitsland](#) (19 stuks) gearriveerd en staat geduldig in de loods op ons te wachten tot we zover zijn. Intussen hebben we ook al wat andere klusjes van onze lijst gestreept maar staan er ook nog enkele open.

Is het nu anders om in eigen land op de kant te staan?

Het is voor ons wel erg bijzonder. Allereerst kunnen we gewoon Nederlands praten, dus geen Babylonische spraakverwarringen. De AF en rollers en kwasten etc. hadden we al aanboord.

Echter door extra werkzaamheden kunnen we nu gewoon bestellen wat we nog nodig hebben en snel laten bezorgen op de jachthaven of inkopen bij de C.I.V. ([Centrale Inkoop Vissers](#)) die vlak bij de jachthaven Noordergat is.

Buiten dat het weer ons af en toe van het werk houdt zijn er ook aangenamere onderbrekingen want terwijl we druk aan het werk zijn, komen er onverwacht veel vrienden en bekenden langs. De Sloeproeiërs waar Riens stuurman was, gingen vanuit Lauwersoog naar Schiermonnikoog (8 met stuurman) heen en terug roeien, terwijl Arno ook een sloeproeiër, hier was met zijn eigen boot.

Derk en Riens in een onderonsje

De Noordvaarder op weg naar Schiermonnikoog

Mark en Melinda, die we ontmoetten in Martinique in 2017, hebben hun vaste ligplaats hier. Zij hebben net hun Nonsuch zeilboot na 3 jaar restaureren te water gelaten.

Henk en Marjolein, zeilvrienden die we al jaren kennen, hebben nu een motorboot en komen "MS Obrigado" even showen en we hebben 2 gezellige dagen met elkaar.

Als kers op de taart komen Mariska, Tjaard, Linde en Berber op "[SY Zouterik](#)", even snel

buurten. We ontmoetten hen voor het eerst in 2019 op Curaçao. Ze hopten dit jaar tijdens hun vakantie vanaf de thuishaven op Texel langs de Nederlandse eilanden (Mariska noemt het een TVTAS-je).

Vanaf Schiermonnikoog wilden ze de staande mast -route terug varen naar Texel. Na de sluis gingen ze tanken in Lauwersoog en gelijk ons even een flits bezoek brengen. Het was kort, maar zoals altijd was het weer heel erg gezellig en fantastisch om elkaar te zien. Aanboord van "SY Stavast" van Michel en Saskia, hebben we genoten van een heerlijk diner uit de Cobb en een gezellige betere kennismaking. Ineke is zelfs 2x met Saskia per auto verse inkopen wezen doen! Zij liggen in de winter nl ook in de Oosterhaven maar we hebben ze daar nooit echt gesproken.

Veel bekende bezoekers dus maar ook nieuwe kennismakingen, maken het leuk en gezellig hier. Kortom geïnteresseerden (zelf ook klussers) die hier in de jachthaven met zijn/haar bootje ligt, komen af en toe even een praatje maken, vragen wat "die plekjes" zijn en geven graag "professioneel advies" (mijn tante had een buurman met een bootje en die had ook zoiets).

De havenmeesters zijn erg aardig en het sanitair is mooi en altijd schoon. Dat is in een buitenland wel eens anders geweest. Zelfs een wasmachine en droger ontbreken niet. Lauwersoog is dus geen verkeerde plek om op de kant te staan.

Elke zondag gaan we gezellig lunchen in visrestaurant "Schierzicht". Het restaurant staat 10 minuten lopen bij de jachthaven vandaan. Een wandeling rondom de haven en de hoge zeedijk bij de visserijhaven en de veerhaven en zoals de naam al zegt, met uitzicht op Schiermonnikoog. Ze hebben een prima kaart met gratis uitzicht en vertier onder het eten.

Uitzicht boven op de zeedijk en vandaar uitzicht over de jachthaven.

Het enige nadeel is dat er alleen een klein supermarktje is maar dat hadden we al voorzien. In Delfzijl hebben we houdbare voorraden ingeslagen zoals we dat ook voor de oceaan oversteken gedaan hebben. Af en toe gaan we dan ook een dagje met de streekbus op en neer naar Groningen voor speciale en verse dingen, tandarts of apotheek.

Hoe lang we hier nog op de kant staan? Dat weten we nog niet, alles hangt of staat met de weersomstandigheden van de komende weken. Daar hangt onze werksnelheid vanaf en gelukkig hebben we geen hekel aan klussen!

Wordt vervolgd in het volgende Zeezwaluw Suffertje.

~~~~~